

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ใครเป็นครูจำเอาไว้

ก่อนจึงหัน

วันนี้พระมาเท่าไร (๒๙ ครับผม) อย่างวัดภูวาท่านก็ไม่ได้มาฉันหมตนะ มีทั้งหมดพระ ๓๖ ท่านก็แบบเดียวกันนี้ องค์ไหนอยากฉันก็มา ไม่อยากฉันก็ไม่มา ทำนองเดียวกัน เพราะพวกเหล่านี้ไม่สนใจกับเรื่องอาหารการกิน พอยังอึดภาพให้เป็นไปเท่านั้นพอ จิตฟุ้งๆ อยู่กับธรรม เพราะฉะนั้นผู้ปฏิบัติเพื่อความเป็นธรรมแล้วจึงอะไรสบายหมดง่ายหมด เพราะมุ่งต่อธรรม ธรรมถือเป็นเรื่องใหญ่โตมาก จะอดจะอึดอะไรไม่สำคัญ สำคัญที่มุ่งต่อธรรม ท่านทั้งหลายฟังเอานะ

ท่านผู้เป็นคนดี ดีเลิศ เพราะมุ่งต่อความดี มุ่งต่อธรรม ธรรมคือความดีเลิศในโลก อะไรๆ ก็ตามจะเสกสรรปั้นยอว่าดีเท่าไรๆ ไม่มีดี ธรรมเท่านั้นดี ที่นี้ประมวลลงมาแล้วมาเข้าอยู่หัวใจ ธรรมนี้ประมวลความดีทั้งหลายที่มุ่งธรรมๆ เข้านี้ๆ เวลาธรรมเต็มหัวใจนี้สว่างจ้าไปหมดเลย ไม่มีอะไรเสมอเหมือนใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน เรียกว่าธรรมเรียกว่าใจ เป็นอันเดียวกันเลย นั่นละธรรมพระพุทธรูปเจ้ามารวมอยู่ที่ใจ มาเลิศมาเลออยู่ที่ใจ อะไรมาแข่งไม่ได้เลย

จึงว่าธรรมนี้ตายใจได้ โลกยอมรับหมดเลยไม่มีใครฝันไปได้ นอกจากที่มันเลย เหตุเลยผลนรกแตก อย่างนั้นมันไม่ฟังเสียงดีเสียงชั่วอะไร จะเอาแต่ความต้องการความทะเยอทะยาน แล้วพาจมๆ ไป เรื่องความดีความชั่วแล้วต้องเลือกเสียก่อน เพราะเลือกอะไรก็เพื่อเราๆ ไม่ได้เลือกเพื่อใคร เลือกเพื่อเรา อะไรไม่ดีถึงจะอยากได้เท่าไรก็ไม่เอา ปิดๆๆ เพราะมันเป็นพิษอยู่ภายในนั้น อะไรดีแล้วเอาๆ ท่านผู้ปฏิบัติธรรมต้องมุ่งต่อความดีงามทั้งนั้น

พี่น้องทั้งหลายให้พากันจดกันจำ มาวัดมาวาให้สังเกตพินิจพิจารณาคัดเลือกปฏิบัติต่อเจ้าของ ให้ได้แต่ความดีงามมา ใจดวงนี้เป็นพื้นฐานแห่งการรับสุขรับทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายอยู่ที่นั่นหมด ตัวใจจริงๆ ไม่ตาย แต่มันไปอาศัยที่นั่นที่นี้ ร่างนี้ร่างนี้ เทวบุตรเทวดา เปรตผีนรกอเวจี เป็นใจดวงนี้ทั้งนั้นไป แต่ใจดวงนี้ไม่เคยตาย ทุกข์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์ๆ

ไม่มีใครที่จะฟื้นความจริงนี้ขึ้นมาได้ นอกจากพระพุทธรูปเจ้าเพียงพระองค์เดียว จากนั้นก็บรรดาสาวกทั้งหลายติดตามกันรู้ตามกันไป ยอมรับพระพุทธรูปเจ้า ผู้ยอมรับธรรมจึงเป็นผู้ดีๆ ตายใจได้ทั้งนั้น ผู้ไม่ยอมรับธรรมนี้มีแต่ลมหายใจฟอดๆ เท่านั้น พลอมหายใจขาดแล้วจมเลยๆ

คำพูดของพระพุทธเจ้าเป็นคำพูดของผู้สิ้นกิเลสแล้ว คำพูดของโลกทั้งหลายนี้เป็นคลังกิเลส หลอกทั้งนั้นๆ คำพูดของพระพุทธเจ้ากลั่นกรองเรียบร้อยแล้ว เรียกว่า สวาขาตธรรม ตรัสไว้ชอบ ให้พากันยึดไปปฏิบัติ ทุกข์ยากลำบากก็เพื่อผลอันดีงามสำหรับตน อย่าเห็นแก่ได้แก่กิน สุขเอาเผากินใช้ไม่ได้นะ คนเราเสียเพราะสุขเอาเผากินนั้นแหละ ไม่คิดไม่เลือกอะไร

อย่างที่เขไปงอกกันอยู่ในเรือนจำ นี่เชื่อตัวเองไม่ได้เชื่อความจริง ไปงกไปลัก ไปปล้นจี้เข้ามา ว่าแต่เขาจะจับตัวไม่ได้ๆ แล้วไปงอกกันอยู่ในเรือนจำ เป็นยังไง พิจารณาซิ มันจะเห็นกรรมไปได้ยังไง ไปงอกอยู่ในเรือนจำ นั่นละเชื่อตัวเอง กิเลสของตัว ถ้าเชื่อธรรมแล้วกรรมชั่วสิ่งชั่วไม่ทำ พากันจดกันจำเอา

เราเห็นบรรดาพี่น้องทั้งหลายมาวัดมา มาฟังธรรมจำศีล พินิจพิจารณา คัดเลือกความดีชั่วทั้งหลาย สิ่งไม่ดีออกจากตัวเอง สิ่งที่ดีหมุนเข้ามาหาเรานั้นเราพอใจด้วย พระพุทธเจ้าถึงขนาดชั้นสลบไสล นั่นละฝึกสิ่งไม่ดีทั้งหลาย เอา ตายก็ยอม นั่นละพระพุทธเจ้าได้มาเป็นศาสดาของพวกเรา ไม่ใช่อะไรก็สบายๆ ง่ายนิดเดียวๆ เวลาจมน้ำง่ายไหมล่ะ พากันจำเอานะ

พวกนักเรียนหรือใครต่อใครที่มาศึกษาก็พากันจำให้ดี มีหัวใจทุกคน หัวใจนั้นละรับผิดชอบตัวเอง ถ้าชั่วก็เป็นภัยแก่ตัวเอง ถ้าดีก็เป็นคุณแก่ตัวเอง ให้คัดเลือกทุกสิ่งทุกอย่างก่อนจะทำลงไป ท่านแสดงไว้ว่า นิสมมม กรรม เสโย ให้พินิจพิจารณา ใคร่ครวญก่อนที่จะทำสิ่งใด อย่าไปทำแบบพรวดพราด มาเสียหายตัวเองนั้นแหละ ท่านสอนไว้อย่างนั้น ให้พากันจดกันจำเอา

เข้ามาวัดนี้ให้ดูเอา เราพูดจริง ๆ ในวัดนี้เราปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยไม่ให้เคลื่อนไหวคลาดไปไหนเลย สำหรับพระเราเป็นอันดับหนึ่งเคลื่อนไหวไม่ได้เลย เคลื่อนตรงไหนซ้บอากันทันทีๆ เพราะเป็นไฟ ความผิดนั่นละคือไฟเผาตัวเอง แล้วกระจายไปหาผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน จึงต้องเตือน ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีผู้ใหญ่ผู้น้อยมีหัวหน้า เช่นอย่างวัดป่าบ้านตาดนี่ก็ถือหลวงตาบัวเป็นหัวหน้าวัด แล้วหลวงตาบัวจะนำวิธีการใดมาสั่งสอนผู้ที่เข้ามาอาศัย ก็ต้องเป็นวิธีการที่ถูกต้องแม่นยำ เรียกว่าสวาขาตธรรมของพระพุทธเจ้ามาสอนให้ถูกต้องแม่นยำ แล้วใครมาศึกษาอบรมออกไปก็ได้ผลได้ประโยชน์ออกไป จึงต้องมีการศึกษาอบรม

มนุษย์เราไม่เหมือนสัตว์ สัตว์เขายังมีหัวหน้า มนุษย์ทำไมจะไม่มีหัวหน้า ต้องฟังเสียงหัวหน้า หัวหน้าเป็นคนเช่นไร พุทธศาสนาก็คือศาสดาองค์เอกเป็นหัวหน้าของโลกทั้งสาม นี่ละหัวหน้าใหญ่โตทีเดียว ไม่มีคำว่าผิดพลาดถ้าดำเนินตามทางของพระพุทธเจ้าแล้วไม่ผิด แต่ถ้าแหวกแนวไปแล้วมีเท่าไรผิดหมด จมหมด พากันจดจำ

เอาทุกคนๆ ตาหูจมูกลิ้นกายใจเหล่านี้เป็นสมบัติของใจ ใจเป็นผู้บงการ ผิดถูกชั่วดีจะ ขึ้นอยู่กับใจ ใจเมื่อได้รับการอบรมที่ถูกที่ดีแล้วจะคัดเลือกสิ่งดีออกมาปฏิบัติ ถ้าไม่ได้ มีการอบรมแล้วใจนั้นละเป็นตัวอัมธพาลนักเลงโต อยู่ที่ใจ จึงต้องได้อบรมใจให้ดี ให้ พร

หลังจ้งหัน

วันนี้คนก็มากอยู่นะ พวกนักเรียนก็มากกันเยอะ พวกนักเรียนพากันตั้งใจศึกษานะลูกหลาน ตั้งใจศึกษาเอาคติตัวอย่างอันดีจากวัดไปใช้ ในโรงเรียนก็ถือครูเป็นแบบฉบับ ครูคนไหนดี อธิบายดี นักเรียนเป็นเด็กก็ตามแต่นักเรียนรุ่นนะ เราเคยเป็นนักเรียนมาแล้ว ครูคนไหนลักษณะไม่ดีเราไม่สนิท ครูคนไหนมีกิริยามารยาทความประพฤติดีงามเป็นแบบฉบับจับใจ ดิดคนนั้นแหละเรา นี้เราก็ได้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังซึ่งเป็นคติเครื่องเตือนใจ

ครูเราคนนี้ได้มาพูดเสมอ ชื่อครูชาติ สิงหะสุริยะ อยู่บ้านโนนทัน ครูคนนี้เรารักมาก ไม่ลืมเนื้อลืมหิวตั้งแต่ต้นมาเป็นครูจนกระทั่งล่วงลับไป มีลูกก็คนเลี้ยงใหญ่โตหมดทุกคนๆ เพราะพ่อเป็นคนดี ประหยัดมัธยัสถ์มากทีเดียว ไม่ลืมเนื้อลืมหิว เราได้ยกมาเป็นครูของเราตลอดมา เรารักครูคนนี้มาก คือไม่ลืมเนื้อลืมหิว เข้าที่ไหนเข้าได้หมดเลย พอน้ำเป็นน้ำ พออาเป็นอา พอป่าเป็นป่าไปเลย ไม่มีคำว่าเยอหยิ่ง การประพฤติตัวนี้ดีเรียบไปตลอด เป็นคติตัวอย่างของเด็กได้เป็นอย่างดี เรารักครูคนนี้มาก ดิดใจมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ที่นี้รักนี้ก็เลยกลายเป็นเรื่องรักตอบรักนะ

เรารักเราเคารพครูคนนี้เวลาเราเป็นเด็ก ครั้นต่อมาครูคนนี้เลยมารักมาเคารพเรามาก ยิ่งมากกว่าที่เรารักครูคนนี้ด้วยซ้ำ เคารพมากกว่าทีเดียว ได้มาเป็นอาจารย์ของครูคนนี้ ที่นี้เคารพมากเคารพเรา รักมากกว่าทีเดียว จนกระทั่งสิ้นไป นี่เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม ครูนี้เป็นแบบเป็ฉบับของนักเรียน ต้องเป็นครูที่ดีมีมารยาท ความประพฤติทุกอย่างให้เป็นคติตัวอย่างของเด็ก การประพฤติเนื้อประพฤติตัว การจับจ่ายใช้สอย สรุ่ยสรุ่ยไม่ควรมีในครู ครูต้องเป็นแบบฉบับของนักเรียนทุกคน ใครเป็นครูจำเอาไว้ เด็กเหล่านี้ต่อไปก็จะได้เป็นครูผู้อื่น จะได้เป็นคติตัวอย่างอันดี แล้วจะมีคนดีสืบทอดกันไปเรื่อย ๆ

เราพูดถึงเรื่องการดิดใจในครู ครูมีหลายครู แต่ถ้าไม่สนิทใจไม่เข้าใกล้ซิดดิดพัน แต่ครูคนนี้ดิดพันตลอด แล้วไปไหนชอบเอาเราไปด้วยจนกระทั่งเรามาบวชเป็นพระ กลายเป็นอาจารย์ของครูคนนี้ ที่นี้ครูคนนี้เลยเคารพรักเรามากยิ่งกว่านั้นอีก จนกระทั่งตายจากไป ครูคนนี้เป็นคติได้ดี เราเป็นนักเรียนก็ให้เอาตัวอย่างจากครูคนดี มาปฏิบัติตัวเราให้เป็นคนดี หน้าทีการงานอย่าเถลไถล อย่าเป็นคนใจง่ายขยก่อนซื้อ

ใช้ไม่ได้นะ ทุกวันนี้กำกมกิเลสรุนแรงมาก ไม่มีอะไรเอาอยู่ได้เลยนอกจากศีลธรรม บังคับกิเลสตัวนี้ไม่ได้ ต้องเอาศีลเอาธรรมบังคับอย่างเข้มแข็ง เข้มงวดกวดขัน แล้วจะเป็นคนดีได้ ไม่งั้นเป็นคนโกโรโกโส ขายก่อนซื้อ สุกก่อนห้าม ใช้ไม่ได้เลย เวลาจะขายขายไม่ออก เพราะมันหมดราคาแล้ว อย่าทำตัวให้หมดราคานะ ให้ทำตัวเป็นคนดีมีค่า ตั้งแต่มาเป็นนักเรียน เรียนเพื่อความเป็นคนดี ไม่ใช่เรียนเพื่อความเป็นคนเลว ให้ปฏิบัติตัวให้ดี

ไปถึงบ้านถึงเรือน ปากกระบังให้ตี มันมักถือสิทธิ์ ลูกกับพ่อกับแม่ ถือสิทธิ์ว่าเป็นลูก พ่อแม่ว่าอะไรเถียงแฉๆ ถ้าเราเป็นพ่อเราจะตีปากมันลูกคนนั้น มันก็ถือสิทธิ์ว่ามันเป็นลูกมันเถียงได้ เป็นอย่างนั้นนะ ต่างคนต่างมีสิทธิ์ ใ้ลูกก็ถือสิทธิ์ว่าเป็นลูก พ่อแม่ก็ถือสิทธิ์ว่าเป็นพ่อเป็นแม่ เถียงกันไม่ลงเลยคือพ่อแม่กับลูก เข้าใจไหม ขึ้นเวทีแล้วไม่มีลงพ่อแม่กับลูกตายด้วยกัน นี่ละให้รู้จัก พ่อแม่สำคัญมาก ท่านบอกไว้ในธรรมว่า พ่อแม่นี้เป็นทักษิณียบุคคล เป็นผู้มีคุณมากโทษมาก ถ้าปฏิบัติต่อพ่อแม่ดีแล้ว เหมือนกับปฏิบัติต่อพระอรหันต์องค์หนึ่งท่านวางั้น ถ้าปฏิบัติผิดไปก็เป็นความร้ายแรงมากเรื่องโทษทั้งหลาย

ท่านสอนไว้ให้เคารพพ่อเคารพแม่ นี่เป็นบ่อเกิดของเราบ่อชีวิตจิตใจ ทุกสิ่งทุกอย่างออกมาจากพ่อจากแม่ คนทุกข์คนจนเลี้ยงลูกใหญ่โตทุกคน ไม่ว่าคนทุกข์คนจนที่ไหนมีลูกมีเต้า ไม่เคยปล่อยลูกให้ตายเพราะความจนพ่อแม่ไม่มี เงินทองข้าวของจนแต่หัวใจความรักลูกนี้ไม่จนด้วยกันทุกคน เหมือนเขาเลี้ยงหมาในบ้าน ในบ้านเขาไม่ว่าคนมีคนจนมีหมาติดบ้านทุกคน คนจนก็มีหมาติดบ้าน คนมีมีหมาติดบ้าน อันนี้คนจนเลี้ยงลูกก็แบบเดียวกัน ลูกนี้เป็นเหมือนหมาติดบ้าน ให้เราเป็นหมาที่ดีให้รู้จักเจ้าของ หมามันตื่นะมันรู้จักเจ้าของ แต่ลูกกับพ่อกับแม่นี้มันดีหรือไม่ดีก็ไม่รู้ มันกัดพ่อกัดแม่ ยิ่งกว่าหมาก็ได้เข้าใจไหมล่ะลูกหลาน

สุจำให้ตึนะ มาวันนี้กูสอนสุ กูเคยเป็นลูกมาแล้ว เถียงพ่อเถียงพ่อแม่ก็เก่งเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยจะเถียงสุมี่สุมี่ห้ายังดีอันหนึ่ง ถ้าทางไหนผิดทางไหนถูกยกให้เลย ตกลงพ่อกับแม่เลยให้เราเป็นกรรมการ เป็นอย่างนั้นจริงๆ ถ้าเราตัดสินใจออกมาบ๊ี้บนี้ แม่ก็ตีพ่อก็ตีเชื่อปฏิบัติตามนั้นเลย เพราะพ่อกับแม่ก็เถียงกันเสมอ ใ้ล้นกับฟันมันอยู่ด้วยกันกัดกันเรื่อย เลือดสาดก็อยู่ด้วยกันได้ พ่อกับแม่ทะเลาะกัน เราคนเป็นคนฟัง ใครผิดใครถูกเราตัดสินใจให้เจียบเลย พ่อกับแม่ไม่ทะเลาะกันต่อไป เป็นอย่างนั้นละ

ให้เอาเหตุเอาผลตัดสินใจตัวเอง ถ้าเอาความหยาบความทะเลาะทะเลาะยานไม่ดีคนเรา ให้เอาเหตุเอาผล ความอยากความทะเลาะทะเลาะเอาไว้ข้างหลัง เอาธรรมขึ้นหน้าคือความถูกต้องดีงาม นำไปปฏิบัติจะเป็นคนดีต่อไปเรื่อยๆ ต่อไปก็เป็นผู้ใหญ่เป็นพ่อเป็น

แม่ของเด็กก็เป็นพ่อแม่ที่ดี สอนเด็กก็ดีไปเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้น ให้พากันจำเอา วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนักละ ยังจะไปธุระอยู่ ไปทุกวันไปธุระ เมื่อวานนี้ก็ไปโรงพยาบาลศรีสงคราม ไกล ๒ ชั่วโมงครึ่งเวลาไป ขากลับมา ๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที เพราะมาบั้งเลยถึงไปซื้อนั่นซื้อนี่ตามทาง เต็มรถ เราไปไหนเป็นอย่างนั้น ของนี้แน่นรถ ๆ ไปที่ไหนเหมือนกันหมดเพราะอำนาจความเมตตาไม่ใช่อะไรนะ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดีมีแต่จะเอาชนขึ้นรถเต็มไปหมด ๆ

นี่ละอำนาจแห่งความเมตตา ไม่มีคำว่ากำ แบตลวด สลัดออกหมด มีเท่าไรหมด นี่เขาเขียนไว้หน้าวัดเห็นไหมนั่น นั่นละคือความจริง เงินวัดนี้เป็นเงินเพื่อโลกว่างั้น ไม่เก็บ เขียนไว้นั่นเขาเขียนไว้แล้ว เงินนี้เป็นเงินเพื่อโลก ไม่เก็บ จะทำอะไรจะสร้างอะไร ๆ ไม่เอา พออยู่พอกินพอเป็นพอไปแล้วพอ แต่ทางจงกรมเป็นเหวไปเลย เพราะเดินจงกรมทำความพากความเพียรชำระกิเลส นั้นแลธรรมเจริญที่นั่น เขียนไว้นั่น นี่เราก็เอาเป็นคติตัวอย่างมาปฏิบัติตนเองประพฤติตัวต่อโลกเป็นแบบนี้ละ ไม่มีอะไรติดตัวเรานะ ไม่เอาไม่มี

สำหรับเราเองเราไม่มีอะไร มีแต่เสียสละตลอดเลย หมด ถึงไหนถึงกัน เพราะอำนาจความเมตตา จะว่ายิ่งคนนั้นหย่อนคนนี้ได้ นะอำนาจแห่งความเมตตาเหมาะสมตรงไหนเวลาไหนขนาดไหนใส่ลงบ้าง ๆ ผ่านเรื่อยเลย จะว่าจะไปรักคนนั้น ชังคนนี้ไม่มี เสมอไปหมดเลย แต่จังหวะที่จะลงนั้นก็ลงตามสัดตามส่วน เราปฏิบัติอย่างนั้นต่อโลก เพราะฉะนั้นจุดปัจจัยไทยทานมีมาเท่าไรจึงไม่มีเหลือละ หมดเลย มีเท่าไรหมด ๆ ตลอด ที่เขาเขียนไว้เป็นเงินเพื่อโลก ถูกต้อง เราไม่มีอะไรเก็บ ออกเพราะอำนาจความเมตตา มีเท่าไรเป็นหมดไม่มีเหลือ เอาละพูดเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้พร

(ทองคำวันนี้ได้ ๒ บาท ๑๑ สตางค์ครึ่งผม) เออ ก็ได้ทุกวัน ได้ไปเรื่อย ๆ เข้าสู่คลังหลวง ใครที่หาสมบัติเข้าสู่คลังหลวงได้มาก ก็มาขึ้นอยู่กับหลวงตาบัวเหมือนกัน หาสมบัติเข้าสู่คลังหลวงได้มากขนาดไหน ทองคำตั้ง ๑๑ ตัน ๓๕๐ กิโลแล้วเวลานี้ ส่วนดอลลาร์เข้าเพียง ๑๐ ล้าน เงินสดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๒,๐๐๐ ล้าน จากนั้นเงินสดนี้ออกนอกหมด อย่างนี้ละเราช่วยโลก ไม่ใช่คุยไปหามาซินะ หาพระหาคูบา อาจารย์ที่ช่วยโลกแบบที่เราช่วยอยู่เวลานี้ ไปหาที่ไหน ไม่ใช่เราคุย เราเอาความจริงออกมาพูดนั่น เงินเราไม่มีติดเนื้อติดตัวออกหมดออกเพื่อโลก ฟังซิว่าทองคำ ๑๑ ตัน กับ ๓๕๐ กิโล เข้าคลังหลวงหมดเลย

ใครพาพี่น้องทั้งหลายหามา เราเองตะเกียกตะกาย ตั้งแต่ร้องโก้กที่แรกเราไม่ลืม เมืองไทยจะจมต่อหน้าต่อตามันยังงัยกัน ปี ๒๕๔๐ นั่นละกำลังจะจม เราก็อยู่ในท่ามกลางประเทศไทยแล้วเราจะทนดูได้หรือ ก็ร้องโก้กละ เอา จะช่วย นั่น ก็ตั้งแต่บัด

นั้นมาสมบัติเงินทองข้าวของก็ไหลเข้ามาๆ ทองคำรวมแล้วก็ ๑๑ ตันกับ ๓๕๐ กิโลแล้ว ส่วนดอลลาร์เข้าแล้ว ๑๐ ล้าน ๒ แสน จากนั้นออกมาช่วยเงินไทยนะ ส่วนเงินสดนี้เข้าซื้อทองคำ ๒,๐๐๐ ล้านเข้าสู่คลัง นอกนั้นเงินสดนี้ออกหมดนะ ออกหมดเลย ดอลลาร์ก็เข้ามาหนุนเงินสด คือดอลลาร์เราบอกแล้วว่า ที่นี้ต่อไปดอลลาร์จะไม่เข้า นั่นผิดไหมล่ะ จะออกมาช่วยทางเงินสด เพราะเงินสดนี้เราหยุดการเทศนาว่าการช่วยชาติแล้วเงินสดนี้จะไม่ มี จึงต้องเอาดอลลาร์นี้เข้ามาช่วย ก็เป็นอย่างงั้นว่า

เราพูดอะไรเป็นไปตามโครงการที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วทุกอย่าง เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ อย่างนี้ละที่จะมาหาเราไม่มี ออกทั้งนั้นๆ ถึงเวลาจะพูดก็พูดเสียบ้าง เอาตามหลักความจริงมาพูด ที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย ใครได้ช่วยอย่างที่เรช่วยด้วยความอุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายถึงขนาดนี้ ตั้งแต่เราอยู่ในป่าในเขาเราสนใจกับใครที่ไหน เหมือนผ้าขี้ริ้วห่อมูตรห่อคุณอยู่ในป่าในเขา ทุกข์จะเป็นจะตายใครไปเห็นเมื่อไร จนกระทั่งเขาคิดจะประชุมไปดูเราเขาว่าเราจะตาย นี่ความจริงเอามาพูด ที่ไหนเขาไม่ตีเกราะ เราจะทุกข์ยากขนาดไหนเราก็ทำของเราอย่างนั้น เราก็บอกว่าไม่ตีแต่ไปที่นั่นเขาคิดจะประชุมไปดูพระองค์นี้ว่าจะตาย ดูซินะ

นั่นละเราฝึกกรรมเรา เอาขนาดเขาคิดจะประชุมไปดูเรา เรายังไม่รู้จ้กว่าเราจะตาย ชาวบ้านเขารู้ เวลาเราตะเกียกตะกายช่วยชาติบ้านเมือง เราตะเกียกตะกายช่วยเราเสียก่อน เอาจนเต็มเหนี่ยวๆ จากนั้นมาแล้วก็ช่วยชาติอย่างเต็มกำลังความสามารถเหมือนกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดไว้เป็นคติตัวอย่าง อันนี้เป็นคติอันดี สำหรับเรา ปฏิบัติช่วยตัวเองก็ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนเป็นที่พอใจ จากนั้นก็ช่วยโลก จะพอใจหรือไม่พอใจมีเท่าไรก็ทุ่มหมดแล้วจะว่าไง เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz